

ಉಗಿದು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತವರಮನೆಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೊಂಡು ಹೊಂಬು, ಬಿಂದಿಗೆ, ಹಾತ್ರೆ, ಬಕ್ಕೆಟು ಅಂತ ನಿನ್ನ ಮನೆಲೆ ನೀನೇ ಕದ್ದು ಮಾರ್ಕೋಂಡು ಕುಡಿದು ಹಾಳಾಗ್ತಿ ಇದ್ದೆ. ಯಾವಳ್ಳಾವಳಿದೋ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೇರೆ ನಿನ್ನ ಮೂರಿಗೆ? ಅಂತ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಚೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ನನ್ನ ಮೂರೆಯಿಂದ ಮುಕ್ಕೆ ಎದುರಿಗೆ? ಏನು ಮಾಡಿನೀ ನೋಡಿರು ನಿನ್ನ’ ಅಂತ ಮನೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ.

‘ಹೊಡೆಯೋಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿರ್ಯಾಯೇನೋ ಮುಂಡಿಗಂಡ. ನಿನ್ನಂದ ದೂರಾಗಿ ಬಂದ್ರು ಕಾಟ ತಪ್ಪಲ್ಲವಲ್ಲ. ಪೂಲಿಸರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ಬಿಗಿಸಿದ್ದೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೇ’ ಎಂದು ಶಕ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೊರದೂಡಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ತು ನೆರಿದಿದ್ದ ಜನ ಬಂದು ಅವನನ್ನು, ‘ಬಾಲೈಸೋಹಾಗೆ, ಈಗ ಯಾಕಪ್ಪಾ ಬಂದು ಹಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಎದುರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿ ಮೇಲೆ ಕ್ಯೆ ಮಾಡ್ದಿಯ... ನಡಿ ನಡಿ...’ ಅಂತಂದರು ಕೆಲವರು. ಇನ್ನಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹೊಡೆದೆಬಿಟ್ಟು. ಕೋಡಂಡಪಾಣಿ ಅಡಕ್ಕೂ, ‘ದಾಂಡಿಗರನ್ನ ಇಟ್ಟು ಹೊಡೆದ್ದಿಯೇನೇ ನನ್ನಾ. ನೋಡೋತ್ತಿಂಣಿನೇ’ ಎಂದು ಕರಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊದೆದೆ. ಪಾಪ. ಅವರಿವರ ಮನೆ ಕಸಮಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾರವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಸುನಂದಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರಲ್ಲಿಗೂ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯನ್ನು ಭಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಶಾರದಾ ಓಚರ್, ಅವರ ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರು ಒಳಗೆ ಹೊದೆದರು. ಹೀಗೇ ಅದೆಪ್ಪು ಸಲ ನಡೆಯಿತೋ ಜಾತ್ರೆ ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ!

ತಂಗಿ ಕೋಕಿಲ ಅಕ್ಕನೀಗಿತ ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದಳು. ಶಾರದಾ ಓಚರದು ನಣಕಲು ದೇಹ. ಅದರೆ ಹೈಸ್ಟೋಲ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಕಿಲ ಮೈಕ್ಕೆ ಪುಂಬಿಕೊಂಡು ವೈನಾಗಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ್ದ ಗಳೇಶನ ಉತ್ಪವದ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿನ್ನೆ ಅವಳ ದುಪಟ್ಟಾಕ್ಕೆ ಸ್ಕರ್ಲೋ ಶಾಪಿನ ಹುಡುಗು ಬಾಲೆಹಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸ್ಕರ್ಲೋ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವೆಂಕಟ ಹಾಗೂ ಅನಿಲ ಇಬ್ಬಿರಿಗೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮೊಹ ಜತ್ತು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಗಾಗ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂದ್ರರು. ಇಷ್ಟಾಗಿ ಕೋಕಿಲಿಗೆ ಇದಾವುದೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಶಿಶ್ಯೆ ಹಾಡು, ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ಕೇಲ್ರೋ ಶಾಪಿನ ಹುಡುಗು ರೆಳಿಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹ್ಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡು ಕನ್ನ ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಗೆಳತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಸಲ ವೆಂಕಟ ಹಾಗೂ ಅನಿಲ ಇಬ್ಬಿರಿಗೂ ಇವಳ ವಿವರಿಯಾಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಜಗತ್ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ‘ನನ್ನ ಹುಡುಗೆ’ ಅಂತ ವೆಂಕಟ, ‘ನನ್ನ ಡೋ’ ಅಂತ ಅನಿಲ. ಜಗತ್ ಹೊಡೆದಾಟದವರೆಗೂ ಹೋಗಿ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಕೊಳವೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವೆಂಕಟ, ಅನಿಲನ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಚುಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ತಕ್ಳಣ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೂ, ವಿಪರೀತ ರಕ್ತ ನಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅನಿಲನನ್ನು ಉಲ್ಲಿಖಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೊಲೆ ಕೆಣಾಗಿ ವೆಂಕಟ ಜೀಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅವನನ್ನು ಪೂಲಿಸರು ಕರೆದೆಯ್ಯುವಾಗ ಸಿನಿಮಾಯಾಗಿ ಶಾರದಾ ಓಚರ್ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೀವು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಿ, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಜನರ ಮಧ್ಯ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಕಿಲಿಗೆ, ‘ನಾನು ಶಿಕ್ಕ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋವರೆಗೂ ಯಾರನ್ನು ಮುದುವೆ ಆಗದ ಕಾಯಬೇಕು ಜೆನ್ನ ನೀನು’ ಅಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದ! ಮನೆಯವರಲ್ಲ ಹೆದರಿದ್ದರು. ಅವಳು ಭಯಗ್ರಸ್ಯಾಗಿ ವರದು ವರಣಾಗಳವರಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯ. ವಿವರ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಇತರ ಕೇರಿಯ ಹುಡುಗರೂ ಅವಳ ತಂಟಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಲಿಗೊಳ್ಳಿ ಅಟೋ ಒಡಿಸುವ ಹುಡುಗ ಪರಿಚಯವಾದ. ಕಿರಣ ಅಂತ ಹೆಸರು. ನಾನು ನನ್ನ ಘೃಷ್ಣಾಲ್ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಮುದಾನದಿಂದ ಮನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ, ವರದು ಮೂರು ಸಲ ಅವಳು ಅವನ ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಪು ಅವನ ಕ್ಯೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರೋದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಿನೀ. ನೋಡಿ, ಅವಳನ್ ಬಹಳ ದ್ಯುಮಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದರೆ ಆ ಆಟೋದವನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಟೆಪ್ಪೆ ಇತ್ತು. ಇವಳಿ ಟೆಪ್ಪಿಗಿಂದು ಬಳ್ಳಿಬರೆ ಪಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡವಲ್ಲ, ಕಾಲೇಜಿನ ಬಸ್ ಹತ್ತದೆ ಆ ಆಟೋದವನೊಂದಿಗೆ ಒಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮನೆಯವರಲ್ಲ ಕಾಲೇಜಿನ ಟ್ರಿಪ್ಪು ಮುಗಿದು, ಬಸ್ ಹಿಂದಿರುಗುವವರಿಗೆ ಪನೇನೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.